

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8856/2024
18.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Др Драган Нововић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради утврђивања права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 604/23 од 11.12.2023. године, у седници одржаној дана 18.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 604/23 од 11.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 604/23 од 11.12.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 604/23 од 11.12.2023. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника тужиоца и потврђено је решење Основног суда у Новом Пазару П 1467/20 од 17.07.2023. године, којим је у првом ставу изреке дозвољено понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Основног суда у Новом Пазару П.1467/20 од 01.12.2021. године и укинута је пресуда Основног суда у Новом Пазару П.1467/20 од 01.12.2021. године, а у другом ставу изреке одлучено да ће се поступак наставити по правноснажности тог решења.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом

2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23-др. закони), Врховни суд је нашао да у овој врсти поступка не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити су испуњени други услови за одлучивање о ревизији као посебној.

Према разлозима побијаног решења, парница између странака окончана је усвајањем тужбеног захтева којим је утврђено право својине на непокретностима ближе описаним у образложењу другостепеног решења.

Тужена је дана 07.06.2022. године поднела предлог за понављање поступка за које су нижестепени судови закључили да су основани, те да су испуњени услови за понављање поступка сагласно одредби члана 432. у вези са чланом 426. тачка 10. и чланом 430. ЗПП-а.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге ревизије, Врховни суд закључује да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као посебној. Ревидент оспорава побијану одлуку са становишта испуњености процесних претпоставки за одлучивање о предлогу за понављање поступка, који је према тврдњи ревидента, у име тужене поднео запослени у Државном правобранилаштву, Одељење Краљево, а не државни правобранилац или његов заменик, те да је стога такав предлог требало одбацити. Имајући у виду да се ради о процесном питању заступања подносиоца предлога за понављање поступка, Врховни суд налази да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије, имајући у виду садржину одредбе члана 404. Закона о парничном поступку. Ревидент у ревизији изражава сумњу у веродостојност писаних докумената на основу којих је дозвољено понављање поступка, што такође није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку донео одлуку као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са чланом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23-др. закон), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Ово из разлога што се ревизија против решења може изјавити само према условима прописаним одредбом члана 420. Закона о парничном поступку. Одредбом става 1. и 2. наведеног члана прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, с тим да ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. У ставу 5. прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којима се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка.

Како се у конкретном случају не ради о решењу којим се поступак правноснажно окончава, нити о решењу другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка (већ напротив, предлог је усвојен), ревизија тужиоца није дозвољена.

У складу са изнетим, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић